

videnffabelige Samlinger og de til samme Niemed bevilgede Tilskud, men indskrænket sig til at hensele Dpmærksomheden herpaa, idet man dog har forbeholdt sig at komme tilbage paa Sagen ad Aare. Det forekommer Udvalget, at Statsrevisionens Udsættelser ere grundebe, og da Sagen ved Ministeriets Besvarelse langtfra er kommen til Klarhed, troe vi at burde foreslaae Rigsdagen at stytte Statsrevisionens Beskræbvelser i dette Anliggende ved en udtrykkelig Beslutning om at overdrage Statsrevisionen for 1866—67 at søge den manglende Klarhed tilveiebragt.

Antegning 4. Den her reiste Tvivl angaaer et formelt Spørgsmaal, nemlig om hvorvidt Regjeringen har handlet rigtigt i ikke at postere hele den Conferentsraad David ved hans Afgang som Finantsminister tilstaaede Pension af 3,000 Rb. paa den almindelige Conto for Pensioner, men at lade Universitetets Kasse igjen overtage en Andeel af samme, nemlig 800 Rb., som svarer til, hvad Conferentsraaden, før sin Udnævnelse til Minister, oppebar som Pension af sidfincævnte Kasse. Udvalget maa tilraade Rigsdagen at lade Statsrevisionens Indstilling om, at de omhandlede 800 Rb. skulle udredes af Statskassen, udgaae, ikke for derved at udtale nogen Dom om, hvis Anstuelse, Regjeringens eller Statsrevisionens, der i og for sig maatte være den rigtige, men fordi Spørgsmaalet, der virkelig maa erkjendes for at være tvivlsomt, først har fundet sin Afgjørelse ved Regjeringen efter Brevvevling mellem Finantsministeriet og Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, altsaa efter en, som det maa antages, omhyggelig Overveielse, hvis Resultat, efter vor Formening, ikke bør søges omstødt ved en eenfaldig Beslutning af Rigsdagen; og Andet vil den af Statsrevisionen gjorte Indstilling, om den tages tilfølg, ikke kunne føre til, da Regjeringen ikke tager Deel i Beslutningerne om Statsregnskabet. FindeS Sagen af den Vigtighed, at en forandret Posteringsmaaade fra Rigsdagens Side maa vnsles iværksat, bør det efter vor Anstuelse opnaaes gennem Finantsloven, altsaa ved en Samvirken af Lovgivningsmagtens forskjellige Bestanddele. Men herved tør vi ikke undlade at gjenkalde i Erindring, at der ved Finantsloven for 1867—68 ingen Forandring i den af Statsrevisionen ommeldte Retning er foretaget, uagtet Anmærkningerne til Finantsforslaget (Tillæg A. til Rigsdagstidenden for 1866—67 pag. 506) udtrykkelig omhandlede de ompurgte 800 Rb. som en tilkommen, tidligere bevilget, men i 1864—65 midlertidig bortfalden Pension.

IV. Polytechnisk Væreaustalt.

Antegning 3. Statsrevisionen har ingen Indstilling gjort til Beslutning i Anledning af denne Post. Efter hvad der er oplyst, maa det ansees sikkert, at der tilkommer Professor Heisch's Enke i det Mindste det for hende beregnede Beløb, men det, som fra Regjeringens Side er fremkommet ved Besvarelsen af Statsrevisorernes Antegning, forekommer Udvalget at give Grund til Tvivl, om der ikke endog tilkommer hende Mere; og vi foreslaae derfor, at det overdrages Statsrevisionen for 1866—67 nærmere at undersøge og afgive Beretning herom.

VI. Det lærde Skolevæsen.

Antegning 4. Udvalget slutter sig til Statsrevisionens Indstilling, hvorhos bemærkes, at man fra Gamme har modtaget Underretning om en Meddelelse fra Kirke- og Underviisningsministeriet, hvisfølge der vil blive tilfallet Statsrevisionen for 1866—67 de